

Bilag 1.

Finansministeriet.

København, den 19. maj 1954.

Som det vil være det ærede udvalg bekendt, bebudede jeg under 1. behandling af forslag til lov om midlertidigt løntillæg m. v. til statens tjenestemænd m. fl., at jeg agtede under udvalgsbehandlingen at stille ændringsforslag med det formål at hindre de lønningsmæssige konsekvenser af ægteskaber, der indgås med separation og skilsmisse for øje for derved at opnå lønningsmæssige fordele for de pågældende.

Principielt er jeg af den opfattelse, at spørgsmålet om en ændring af reglerne om udbetaling af reguleringstillæg hører hjemme i den forestående lønningskommission, men under hensyn til den i den seneste tid skete udvikling har jeg ment det rigtigt allerede nu at foreslå ændringer, der bevirker en sanering af det her omhandlede spørgsmål.

Mit forslag går i første række ud på, at separerede eller fraskilte, der opnår separation eller skilsmisse efter den 1. juni 1954, i henseende til reguleringstillæg behandles på samme måde som ugifte, således at der til opnåelse af fuldt reguleringstillæg kræves både forsørgerpligt overfor børn under 18 år og egen husstand. Medens det efter den nuværende lovgivning er således, at de pågældende får udbetalt fuldt reguleringstillæg, når blot eet af de to kriterier er opfyldt, vil den nye regel bevirke, at begge betingelser må være opfyldt.

I forbindelse hermed må jeg imidlertid anse det for rimeligt, at der foretages udvidelse af de finansministeren ved tjenestemandslovens § 95 tillagte dispensationsbeføjelser. I henhold til denne bestemmelse kan finansministeren fravige reglerne i § 92, stk. 1, bl. a. i følgende tilfælde:

a) Tjenestemænd og pensionister, der hidtil har oppebåret fuldt reguleringstillæg,

kan med finansministerens tilladelse, når „særlige forhold taler derfor“, fortsat oppebære dette, uanset at ændringer i den ægteskabelige stilling eller husstandsforholdet egentlig skulle bevirke nedsættelse. Betingelsen, at de pågældende skulle være fyldt 60 år, bortfaldt indtil videre ved normeringsloven for 1948—49; bortfaldet foreslås nu gjort permanent.

b) Tjenestemænd og pensionister, der ikke tidligere har oppebåret fuldt reguleringstillæg, kan „under ganske særlige omstændigheder“ af finansministeren få tilladelse til at oppebære fuldt tillæg, for så vidt de er fyldt 60 år.

Såfremt det ovenomtalte forslag om ændring af retsstillingen for separerede og fraskilte, der har opnået separation eller skilsmisse efter 1. juni 1954, gennemføres, må jeg finde det ønskeligt, at de nævnte dispensationsregler kan administreres således, at man i alle tilfælde, hvor reale grunde taler derfor, opretholder den efter de gældende regler bestående adgang for separerede og fraskilte tjenestemænd til at oppebære fuldt reguleringstillæg.

En forudsætning herfor er, at 60 års grænsen i § 95, stk. 1, sidste pkt., ophæves. Samtidig foreslås det, at ordene „såfremt særlige forhold taler derfor“ i 1. pkt. ændres til „såfremt forholdene taler derfor“, og at ordene „under ganske særlige omstændigheder“ i 2. pkt. ændres til „under særlige omstændigheder“.

Med de således ændrede bemyndigelsesregler vil det blive muligt at administrere § 95, stk. 1, således, at man i tiden, indtil den kommende lønningskommission har haft lejlighed til at foretage en fordomsfri overvejelse af de her fremdragne spørgsmål, i